

N:o 21.

Ank. till Riksd. kansli den 7 juli 1887, kl. 12 midd.

Betänkande, med förslag till den af Riksdagen fastställda bevillningssummans utgörande.

Sedan Riksdagen på statsutskottets hemställan för år 1888 åtagit sig bevillning af fast egendom samt af inkomst till belopp af 3,500,000 kronor, åligger det bevillningsutskottet att afgifva förslag till denna bevillnings utgörande.

Enligt statskontorets vid statsverkspropositionen fogade inkomstberäkning för år 1888 har den i riksstaten för tiden till och med år 1884 förekommande inkomstiteln »allmänna bevillningen», som innefattat såväl bevillningar af fast egendom och af inkomst som bevillningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, efter afdrag dels för år 1883 af den derefter upphörda personliga skyddsafgiften och af den från och med år 1884 med stämpelmedlen sammanförda kortstämplingsafgiften samt dels för båda åren af de delvis upphörda och till återstående delen under särskild rubrik i riksstaten från och med år 1885 upptagna bevillningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, utgjort:

för år 1883	kronor	3,715,926
» » 1884	»	3,747,028
» » 1885	»	3,751,553

eller i medeltal kronor 3,738,169

Bih. till Riksd. Prot. 1887. B. 5 Saml. 1 Afd. 16 Häft.

Då oaktadt den uti gällande bevillningsstadga från och med år 1884 vidtagna förhöjningen dels af existensminimum dels ock af det bevillningsfria afdraget för inkomst, understigande 1,200 kronor, denna statsinkomst, som redan under åren 1882 och 1883 varit i stigande, äfven för de följande åren öfverstigit beräkningarne, men å andra sidan under nu rådande ekonomiska förhållanden ej finge antagas, att denna statsinkomst för närmast följande åren skall uppgå till lika högt belopp som under de sistförflutna åren, har statskontoret ansett någon ändring i beräkningen af densamma icke böra ifrågasättas, utan hemställt, att ifrågavarande inkomsttitel måtte i 1888 års riksstat upptagas med oförändradt belopp, 3,500,000 kronor.

Kongl. Maj:t har ock i statsverkspropositionen upptagit bevillningen af fast egendom samt af inkomst till sistnämnda belopp.

Med hänsyn till hvad sålunda blifvit anfördt, och då summan af bevillning af fast egendom samt af inkomst år 1886 enligt generalsammandraget uppgått till 3,821,979 kronor 33 öre, samt af Riksdagen icke beslutits någon på ifrågavarande beräkning inverkan ändring i gällande föreskrifter om utgörande af sådan bevillning, anser utskottet, att med bibehållande af de i kongl. förordningen den 14 september 1883, angående bevillningen af fast egendom samt af inkomst, nu stadgade afgifts- och procentbelopp, afkastningen af nämnda bevillning med tillräcklig trygghet bör kunna antagas icke komma att understiga den summa, som jemlikt Riksdagens beslut skall genom dylik bevillning fyllas, eller 3,500,000 kronor.

I följd häraf och med erinran, att Riksdagen vid innevarande riksmöte beslutit ändringar af 58 och 60 §§ i gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, får utskottet hemställa,

1:o.

att alla i nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst upptagna afgifts- och procentbelopp må af Riksdagen fastställas; och

2:o.

att nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst må, med ofvan om-

förmälda ändringar i förordningens 58 och 60 §§, antagas att tjena till efter rättelse för år 1888 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd.

I sammanhang härmed och då merberörda, af denna Riksdag vidtagna ändringar i 58 och 60 §§ af bevillningsförordningen icke synas föranleda omtryckning af denna förordning i dess helhet, får utskottet hemställa,

3:o.

att Riksdagen måtte med anmälan, att Riksdagen stadfäst nu gällande förordning angående bevillning af fast egendom samt af inkomst med de sålunda beslutade förändringar i dess 58 och 60 §§, att tjena till efter rättelse för år 1888 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny förordning angående denna bevillning varder af Riksdagen fastställd, i skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta utfärda allmän kungörelse derom.

Stockholm den 7 juli 1887.

På utskottets vägnar:

OLOF AHLSTRÖM.
